

A Kúria a dr. Borszéki Gábor ügyvéd által képviselt felperesnek - a dr. Pipicz Lajos ügyvéd (által képviselt Csongrád Megyei Rendőr-főkapitányság alperes ellen besorolás megváltoztatása iránt a Szegedi Munkaügyi Bíróságnál 6.M.227/2011. szám alatt megindított és a Csongrád Megyei Bíróság 2.Mf.20.408/2011/6. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Csongrád Megyei Bíróság 2.Mf.20.408/2011/6. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 5.000,- Ft (Ötezer forint) felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálati eljárásban irányadó tényállás szerint a felperes 2009. november 1-jétől a ... Megyei Rendőr-főkapitányság ... Igazgatóságának ... Osztályán főtechnikusi státusz terhén, tiszthelyettesi állománycsoportú technikus beosztásban állt hivatásos szolgálati viszonyban.

A felperesnek a munkaköri leírásban foglaltak szerint feladatát képezte a megyei rendőr-főkapitányság szerveitől érkező daktiloszkópiai vizsgálatokra küldött nyomok vizsgálata, nyomozási cselekményeken való részvétel és ott ujjnyomatszaktörő feladatok végrehajtása, továbbá laboratóriumi munkák elvégzése.

A felperes a ...i Tudományegyetem ... Tanárképző Főiskolai Karán 2003. június 28-án pedagógiai szakon nevelőtanári végzettséget, továbbá 2009. február 6-án a Rendőrtiszti Főiskolán kriminalisztika szaktörő (ujjnyomatszaktörő) szakirányú szakképzettséget szerzett.

Az alperes a felperest a fenti iskolai végzettségek alapján a II. besorolási osztály IV. számú beosztási kategória 14. számú fizetési fokozatába sorolta be, rendőr őrmester rendfokozatba, megállapítva,

hogyan beosztásában elérhető maximális rendfokozata főtörzsszászlós.

A felperes a szolgálati panasza elutasítását követően előterjesztett módosított keresetében elsődlegesen a felsőfokú állami és szakmai iskolai végzettségei alapján a főtechnikusi státusz terhére tisztii állományú technikusként a III. számú beosztási kategória 10. fizetési fokozatába való besorolására kérte kötelezni az alperest 2009. november 1-jei hatállyal, havi bruttó 17.856,- Ft összegű illetmény-különbözet megfizetése mellett. Álláspontja szerint iskolai végzettségei alapján megfelel a 19/2008.(IX.18.) IRM rendelet 2. melléklet II. pont I. a)-c) pontjában írt képesítési követelményeknek, mely szerint az I. besorolási osztályba tartozó munkakörök esetében felsőoktatási intézményben szerzett egyetemi, főiskolai végzettség és rendészeti szakirányú felsőfokú végzettség szükséges.

Másodlagos kereseti kérelmében a I. besorolási osztály IV. számú beosztási kategória 15. fizetési fokozatába való besorolásra kérte kötelezni az alperest a főtechnikusi státusz terhére 2009. november 1-jei hatállyal, havi bruttó 49.435,- Ft illetmény-különbözet megfizetése mellett. Kérte továbbá az alperes perköltségben történő marasztalását is.

A Szegedi Munkaügyi Bíróság a 6.M.227/2011/4. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította.

Ítélete indokolásában megállapította, hogy az alperes a 2009. november 2-ai kinevezésekor a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (Hszt.) 99. § (3) bekezdése alapján a jogszabályoknak megfelelően sorolta be a felperest, mivel a 19/2008.(IX.18.) IRM rendelet 1. sz. melléklet I. pontja a I. besorolási osztályba való képesítési és egyéb követelményként állami iskolai végzettségként egyetemi, vagy főiskolai végzettséget, míg szakmai iskolai végzettségként szakirányú felsőfokú végzettséget írt elő. Ugyanezen rendelet 2. számú melléklete a II. pontban a nem vezetői beosztások kapcsán a büntető feladatokat ellátók vonatkozásában a I. ac) alpontban a I. besorolási osztályba tartozó munkakörök esetében felsőoktatási intézményben szerzett egyetemi, főiskolai végzettséget és rendészeti szakirányú felsőfokú végzettséget ír elő.

A munkaügyi bíróság megállapítása szerint a felperes rendelkezett felsőoktatási intézményben szerzett főiskolai végzettséggel, azonban a Rendőrtiszti Főiskolán szakirányú továbbképzésen szerzett kriminalisztikai szakértő szakirányú szakképzettsége nem minősül rendészeti szakirányú felsőfokú végzettségnek. Az elsőfokú eljárás során becsatolt tájékoztató irat alapján megállapította, hogy a kriminalisztikai szakértő szakirányú továbbképzési szakon 5 szakterületen, köztük ujjnyomatszakként lehet tanulmányokat

folytatni, mely szakterületen egységes alap, majd differenciált speciális szakmai ismereteket szereznek a hallgatók. Ebből következően pedig a felperes a rendészeti szakirányon belül egy speciális szakterület szakmai ismereteit szerezte meg, amely nem egyenértékű a rendészeti szakirányú felsőfokú végzettségnek megfelelő rendészeti szervező (rendőrszervező) szakképesítéssel. Mindezek alapján a felperes keresetét alaptalannak találta.

A felperes fellebbezése alapján eljáró Csongrád Megyei Bíróság a 2.Mf.20.408/2011/6. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Az ítélet indokolása szerint az elsőfokú bíróság a 19/2008.(IX.18.) IRM rendelet besorolási rendelkezéseit alapul véve helytállóan állapította meg, hogy a felperes első- és másodlagos kereseti kérelme rendészeti szakirányú felsőfokú végzettség hiányában nem volt megalapozott. A felperes főiskolai nevelőtanári végzettsége nem minősült szakirányú felsőfokú végzettségnek és a Rendőrtiszti Főiskola Kriminálisztikai Szakértői Szakán szerzett ujjnyomszakértői szakirányú képesítése ezt nem helyettesíti és nem alapozza meg a I. besorolási osztályba történő besorolását. Alaptalan volt továbbá a felperes főszakértői besorolás iránti kereseti kérelme is, mert az ahhoz szükséges gyakornoki idővel saját előadása szerint sem rendelkezett.

A megyei bíróság érvelése szerint az a tény, hogy a főtechnikus státusz terhére történt a besorolás, még nem eredményezi, hogy a felperest a főtechnikusi beosztási fokozat szerinti illetmény illetné meg, hiszen a beosztási fokozat terhére csak akkor lehetett volna kinevezni, ha rendelkezik a szükséges I. besorolási osztályhoz előírt végzettséggel.

A felperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az első-, vagy másodfokon eljáró bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára történő utasítását, továbbá az alperes első-, másodfokú és felülvizsgálati eljárási költségben történő marasztalását kérte.

Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a Pp. 270. § (1), (2) bekezdését, a Pp. 206. § (1) bekezdését, valamint a Pp. 221. § (1) bekezdését, mivel kirívóan okszerűtlen és a jogalkotó akaratával, valamint a kialakult bírói gyakorlattal ellentétes jogértelmezésen is okfejtésen alapul.

Érvelése szerint az eljáró bíróságok nem foglalkoztak azzal a ténnyel, hogy a besoroláshoz hiányolt felsőfokú rendészeti szakirányú végzettséget adó szakképesítéssel nem a saját, hanem a munkáltató hibájából eredően nem rendelkezik. A szakirányú felsőfokú végzettség megszerzésére az alperesnél 30-an

jelentkeztek, amelyhez az Országos Rendőr-főkapitányság 3 fős keretet biztosított és a beiskolázásra kerülők személyét az alperes határozta meg. Jelentkezését a munkáltató 20 éves rendőri szolgálat ellenére nem fogadta el, holott egyéves rendőri szolgálattal rendelkezők kolléga bekerült a 2 év alatt biztosított 6 fős keretbe. Erre vonatkozó bizonyítási indítványát a másodfokú bíróság indokolatlanul mellőzte.

Érvelése szerint, miután az állománytáblát évente egyszer módosítják, ezért 2010-ben, illetőleg később is lehetősége lett volna az alperesnek a főtechnikusi státusz helyett egy főszakértői státuszt beiktatni azon az osztályon, ahol ténylegesen dolgozott. Ezenkívül lehetőség lett volna főszakértői beosztás megjelölésére is a technikus helyett.

Sérelmezte továbbá, hogy a másodlagos keresete elbírálásakor az eljáró bíróságok nem tettek különbséget az igazságügyi ujjnyomatszakértő, illetve az ujjnyomatszakértő között. A két kategória közötti különbség az, hogy a bíróság egy adott ügyben bizonyítékként csak az igazságügyi ujjnyomatszakértő véleményét fogadhatja el önálló bizonyítékként, míg az ujjnyomatszakértő véleményét csak akkor, ha azt az előbbi kategóriába tartozó személy ellenjegyezte. Ebből a szempontból a bíróság számára érdektelen, hogy a szakvéleményt adó ujjnyomatszakértő rendelkezik-e felsőfokú rendészeti szakképzettséggel. Az ujjnyomatszakértőt az igazságügyi ujjnyomatszakértőtől kizárólag a 3 éves gyakornoki idő hiánya, vagy megléte különbözteti meg. A beosztásába tartozó feladatok ellátása során szakértői munkát végzett, nyomokat rögzített a helyszínen, rögzített ujjnyomokat hasonlított össze természetes személyektől felvett ujjnyomokkal, vagyis ténylegesen szakértői munkát végzett. Ennek a ténynek a bizonyítására indítványozta az osztályvezetője tanúkénti meghallgatását, amelyet a megyei bíróság indokolatlanul mellőzött, a Hszt. 50 § (3) bekezdésére történő fellebbezési hivatkozását pedig teljesen figyelmen kívül hagyta.

Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását és a felperes felülvizsgálati eljárási költségben történő marasztalását kérte.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A perben nem volt vitatott, hogy a felperes a ...i Tudományegyetem ... Tanárképző Főiskolai Karán pedagógiai szakon nevelőtanári szakképzettséget, majd a Rendőrtiszti Főiskolán 2009. február 6-án kriminalisztika szakértő (ujjnyomatszakértő) szakirányú szakképzettséget szerzett. Felülvizsgálati kérelmében maga a

felperes sem vitatta azt a tényt, hogy ez utóbbi végzettsége nem minősül felsőfokú szakirányú végzettségnek, ezért a keresetben kért magasabb besorolást nem alapozza meg.

A felperes fellebbezésében és felülvizsgálati kérelmében felhozott azon körülménynek, hogy a munkáltató a Rendőrtiszti Főiskolára beadott jelentkezését nem támogatta, a magasabb besorolás iránti per eldöntése szempontjából nem volt jelentősége, mert a besorolás alapjául csak megszerzett iskolai végzettségek szolgálhatnak, a felperes továbbtanulási szándéka ebből a szempontból nem volt releváns. Ezért a másodfokú bíróság helytállóan utasította el a felperesnek az állításával kapcsolatos bizonyítási indítványát.

A felperes a keresetlevelében, illetve az elsőfokú bírósági eljárás során nem hivatkozott a Hszt. 50. § (3) bekezdésében szabályozott megbízás szabályaira, erre a fellebbezésében a Pp. 247. § (1) bekezdésébe ütközően nyilatkozott, mert a Pp. említett rendelkezése folytán a másodfokú eljárásban nincs helye új kereset előterjesztésének. A gyakorlat ilyenek tekinteti a kereset olyan módosítását, amely az érvényesített követelés jogi alapjának megváltoztatását eredményezi. (BH 1999.279) A másodfokú bíróság ugyan nem indokolta meg, hogy miért találta alaptalannak a Hszt. 50. § (3) bekezdésére alapított felperesi fellebbezést, az indokolás elmulasztása azonban az előbbiekre tekintettel nem valósított meg az ügy érdemi elbírálására lényegesen kiható jogszabálysértést.

Alaptalanul hivatkozott továbbá a felperes arra, hogy tisztii kinevezésének hiányát az alperes téves jogértelmezése okozta. A felperes ugyanis a tisztii rendfokozathoz kötött beosztás betöltéséhez szükséges szakirányú felsőfokú végzettséggel a fent kifejtettek alapján nem rendelkezett. (Hszt. 72. § (1) bekezdés)

Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére.

A felülvizsgálati eljárás illetéke a felperes munkavállalói költségkedvezményére tekintettel a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam terhén marad.

Budapest, 2013. február 6.

dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. előadó bíró, Sipőczné dr. Tánczos Rita s.k. bíró

A kiadmány hitelél:

bíróági tisztviselő